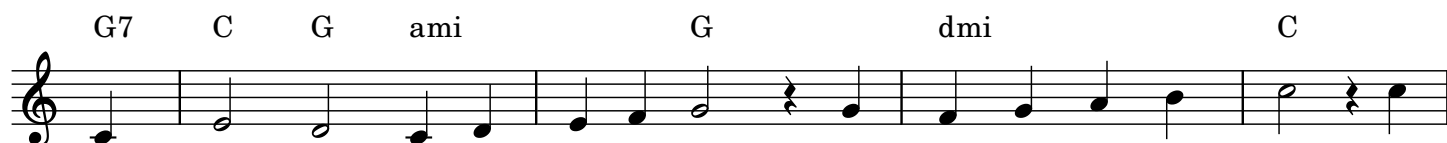

Když slunce spěje k poledni

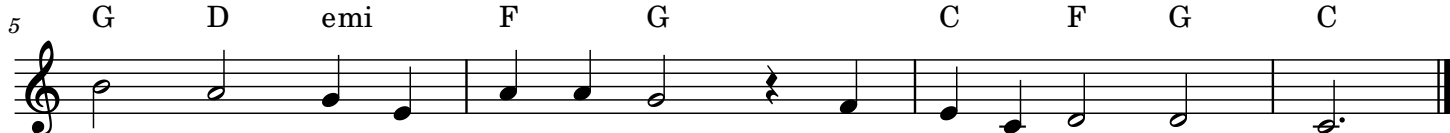
Jochen Klepper 1938, J.T.2025

Der Tag ist seiner Höhe nah

Fritz Werner 1949

1. Když slun - ce spě - je k po-led - ni, ty o - brať svůj zrak výš a
2. Ač den - ní shon se va - lí dál, teď zklid - ni my - sl svou, vždyť
3. On že - hná dí - lu ru - kou tvých, zná plá - ny, o nichž sníš. A
4. On že - hná plo - dům na po - lích, v sa - dech a za - hra - dách: ži -
5. On že - hná rov - něž prá - ci tvé a od - po - čin - ku těž, k mo -
6. V že - hná - ní přes - tat ne - ho - dlá, své da - ry dá - vá rád. Hle,

- svo - je srd - ce po - zved - ni, ať Bo - ha o - sla - víš.
- Pán ti že - hnat ne - pře - stal svou ru - kou las - ka - vou.
- pro - vá - zí tě v ča - sech zlých, jimž těž - ko ro - zu - míš.
- ví - li ptac - tvo v ne - be - sích, a - ni ty ne - měj strach.
- dli - tbě ru - ce se - pne - té s dů - vě - rou je - mu svěř.
- Bo - ží ště - drost pře - hoj - ná vždy při - nás bu - de stát.